

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. x. post festu[m] Trinitat[is]. Questio. Iv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāg.

scandalū. Tū ppter scōz reuerētiā. Sed
ptra videt q̄ possit fieri de illicite adq̄sitis
q̄ h̄ ē p̄siliū ch̄i dicēt: Facite vob̄ ami-
cos zc. vbi d̄r glo. Iniq̄tas h̄i disp̄sara
in iusticiā p̄t̄. Sol. Dāmona iniq̄tas
dicunt diuitie adq̄site illicite: sed t̄i licite
detēre. Vel dicunt diuitie licite adq̄site: s̄
t̄i que fr̄q̄nt̄ sunt causa iniq̄tas. Et. vt in
expositiōe dictū est. Secdo. Nā q̄cūq̄ vi-
det existēte in extrema necessitate: ei oi-
no subuenire debet. Sed nihil h̄i nisi il-
licite adq̄sitiū: licite iuuat talē. ergo zc.
So. Si tal' daret: nō daret de alieno.
q̄ i necessitate extrema oia sunt cōia.

Queri ē p̄: vtz cler' h̄i a d̄no. i. ch̄o
villicatiōez: peccet mortali n̄ dādo paup̄
bus sup̄flua iuxta itētiōem d̄ni sui. Vide
vj. q̄d. ar. xij. Et vtz seq̄ns opa p̄tatis
possit dānari. vel certe necari recipiat in
etna tabnacula. Vide. iij. di. xv. q. ij. ar. ij

Dñica. x. post festū Trinitat̄ Questio. lv.

Veritur vtz cogno

q̄ sei possit ex scriptur' ips̄ visitari
onis hierl'm qd̄ illa nō cogit:
Rūdeo. Ad pbandū ch̄i d̄ni tā veni-
se z visitasse hierl'm z plebē d̄ni p̄rio in
duco. p̄phetiā Jacob Gen. xli. Nō aufere-
ret scept̄z de iuda: z dux de femore ei' do-
nec veniat q̄ mittēdus est: z ip̄e erit expe-
ctatio gentiū. Sed nō ablatū ē scept̄z: re-
gimē: z d̄natio a iudeis a tēpore herodis
ascalonite sub q̄ nat' ē Iesus. Ergo ab il-
lo tpe venit ch̄i. Ad h̄ t̄ndent aliq̄ iudei
q̄ hec auctoritas nō est intelligēda d̄ ch̄i
sto ad l'ram: sed de nabuchodonosor rege
babylonie q̄ missus est ex ordinatiōe di-
uina i hierl'm p̄t̄ p̄tā p̄ria: vt h̄. iij. Re-
gū. xliij. Extūc em̄ defect̄ regimē iudeo-
rū. q̄ cepit Sedechiā regē z excecavit eū
et filios ei' occidit: vt h̄. ibidē ca. xv. Nec
post aliq̄s d̄ semie ei' regnavit. Sed hoc
dictū apparet falsū: q̄ post captiuitatem
babylonicā habuerūt duces z principes:
vt pater de Zorobabel: Esdra: Neemia:
et Nachabeis. Habuerūt etiā reges: q̄
Joānes hircan' simonis machabei fili'
imposuit sibi diadema regiū. Et extrūc re-

gnarunt filij eius vsq̄ ad Herodē q̄ fuit
ascalonita z ab alienigena gente. Et ideo
vsq̄ ad illū ips̄ non fuit amotū oino reg-
num iudeoz. Si autē dicat q̄ a p̄e Nab-
buchodonosor fuit amotum a tribu Juda
de qua amotione loquit̄ p̄ph̄ta p̄dictus:
quia illi qui postea regnauerūt fuerūt de
alia tribu. quia machabei fuerunt de tri-
bu sacerdotali: nō potest stare hoc dictū.
q̄a Zorobabel qui post captiuitatē baby-
lonicā fuit eoz dux: fuit de tribu iuda: vt
patet manifeste in multis locis scripture.
similiter machabei. quia tribus sacerdo-
talis z regia fuerūt mixte. Et ideo aliq̄ sol-
uunt aliter: dicentes q̄ intelligit̄ de Ro-
boam filio Salomonis a q̄ recesserūt des-
cem tribus: et adheserunt Zorobā filio
Habath: vt habet. iij. Reg. xij. Sic ergo
exponunt p̄dictā auctoritatē Non aufere-
tur zc. donec veniat silo. et est nomen lo-
ci: vt dicunt. quia vbi Hieronym' trāstu-
lit mittēdus: hebraica veritas habet silo
Ad illū autē locum venit Roboā vt cōstrū-
tuere rex post patrē: et in illo loco recessit
p̄plus israel ab eo z cōstituerunt super se
Zorobā qui erat d̄ alia tribu. s. ephraim:
et sic tunc fuit ablatū scept̄rum de iuda.
Verūtāte q̄ ip̄i filio Salomonis remā-
serunt due tribus: itō sequit̄ in hebraica ve-
ritate: Et ei aggregabuntur gentes. vbi
Hierō. transtulit: Et ip̄e erit expectatio
gentiū. Sed ista r̄sio patz falsa per ter-
tū. Reg. xij. q̄ ibi d̄r: q̄ ille loc' in q̄ Ro-
boam fuit a populo derelict' vocat̄ sichē.
et ē loc' h̄i remot' ab illo loco q̄ vocat̄ silo.
Item h̄mōi r̄sio p̄cedens z cōsūpiles
patent false p̄ trāslatiōē chaldaicā apud
omnes iudeos ita autenticam vt nullus
sit ei olim p̄radicere ausus. fm̄ quaz vbi
Hierō. transtulit: donec veniat q̄ mittē-
dus est. hebraica veritas habet: donec ve-
niat messias. Nam id qd̄ erat obscurū p̄
hoc voluit declarare. Et sic patet q̄ p̄dī-
cta auctoritas non poterat intelligi de na-
buchodo. nec de roboā: nec d̄ aliquo alio
q̄ de ch̄o. Q̄ aut sequit̄ in hebraico Et
aggregabunt̄ ei gētes: sic est intelligendū:
q̄ iud ei in aduētū ch̄i p̄ maiori p̄te s̄ ob-
stinati i sua infidelitate: z gētilēs q̄ nō i-
gētū designant̄ aggregari sūt ip̄i ch̄risto

R 2

fidē ei⁹ deuote suscipiētes: fm q̄ dicit apl⁹
 Ro. xj. *Leuitas ex pre zc.* Q̄z autē tpe he
 rodis ablatū est a iudeis sceptr⁹: patz. q̄a
 tpe fuit p̄m⁹ alienigena q̄ regnauit in Iu
 dea. Pater em̄ ei⁹ fuit idume⁹. Iste hero
 des romanorū auxilio fretus: debellauit
 Antigonū regē iudeorū q̄ dēcederat a ma
 chabeis: z omne plem regīā occidit: et li
 bros d̄ analogia regū cōbussit: ite postea
 dephēderent alieni ipse z filij ei⁹ a regno
 dauid. Interfecit etiam in p̄lo doctores
 q̄ docebat ill⁹ Deut. xvij. De medio fra
 trū tuo z pon⁹ sup te regez: vt sic aufer
 ret iudeis d̄ uia recupandī sceptr⁹. Q̄d
 etiā patet p̄ effectū. qz ab illo tpe vsqz nūc
 fluxerūt. m. cccc. anni ad min⁹. qz tali an
 no icarnatiōis correctū est hoc op⁹. z ad
 huc iudei vident magis a p̄dicto scepro
 lōgū q̄ a p̄ncipio. Cum igit ablatio sce
 ptri fuerit signū eis p̄dictū de aduentu
 ch̄i: māifeste patet q̄ illd̄ impletū est tpe
 herodis: q̄ regnate nat⁹ est iesus christus
 Et sic patet p̄positū. s. q̄ tps icarnatiōis
 sit p̄teritū. Item h̄ idem pbat autoritate
 Aggei. ij. *Hec d̄ d̄s: Adhuc vnū mo
 dicū est: et ego mouebo celū z terrā: ma
 re z aridā: z mouebo oēs gētes: z veniet
 desiderat⁹ cūct⁹ gētib⁹.* Et ifra. *Magna
 erit gl̄ia hui⁹ domus nouissime q̄ p̄me.
 fm oēs doctores hebreorū h̄: q̄ iste desi
 derat⁹ est messias. Patet igit p̄ plura in
 autoritate p̄dicta posita: q̄ tps aduentus
 ch̄i sit p̄teritū. Primo p̄ h̄ q̄ dicitur ibi.
 Adhuc vnū modicū. et subdit de aduen
 tu ch̄i. Veniet desiderat⁹ cūct⁹ gentibus
 Aggeus em̄ p̄pha dixit h̄ p̄bū sc̄do anno
 Dary reg⁹ Persarū. At illo autē tpe vsqz
 nūc fluxerūt anni fere duomilia fm cōpu
 tationē iudeorū. multo mag⁹ fm cōputa
 tionē n̄am. Talis autē nūer⁹ nō d̄ in scri
 ptura modicū. Cū igit dicat p̄pha in scri
 ptura restare tps modicū vsqz ad tps des
 siderati cūct⁹ gētib⁹: patet q̄ tps sui ad
 uentus est p̄teritū. Sed ad h̄ rident aliq̄
 q̄ tantū tps in scriptura b̄n d̄ modicū: qz
 d̄ in p̄. lxxj. *Quille anni aī ocu. r. tanq̄
 dies hesternā.* Sed q̄ hec rāsiō nō valeat
 patet: qz si tps mille annoz cōpet̄ eterni
 tati modicū est. Et sic loquit̄ autoritas*

psalmi p̄dicti. qd̄ patet p̄ hoc q̄ dicit Aī
 oculos tuos. qz diuina cognitio q̄ p̄ ocu
 los des̄ignat/eternitate mēsurat. Sed si
 referat tps mille annoz ad expectatiōem
 ppli: sic nō p̄t dici rōnabilr loq̄ndo tēp⁹
 modicū. sed multū. Tū z Baruch. vj. tēp⁹
 pus captiuitat⁹ babilonice p̄dicitur ma
 gnū. z longū: quod tū fuit valde modicū
 respectiue. s. lxx. annoz. Itē patet p̄positū
 p̄ id qd̄ in autoritate subdit Replebo do
 mū istam gl̄ia. et loquit̄ de domo dei edi
 ficata a iudeis post captiuitatē babilonice
 Igit̄ stāte illa domo venit ch̄s. qz p̄p̄e
 ra d̄t eam replēdā gl̄ia p̄ aduentū ipsius
 desiderati ad eā. Dom⁹ autē illa destructa
 est p̄ Titū z Vespasianū q̄dragessimose
 cundo anno post d̄ni passiōem. q̄ zc. Itē
 tertio patet p̄positū p̄ illud qd̄ sequitur in
 autoritate p̄dicta. *Magna erit gl̄ia ist⁹
 domus nouissime zc.* Costat em̄ q̄ loqui
 tur de edificata post captiuitatē babilo
 nie. ad eius edificationē inducebat popu
 lum. et p̄dicit̄ gl̄iam eius maiorē futurā
 q̄ fuit gl̄ia dom⁹ edificate p̄ Salomonē
 Hoc autē nō intelligit̄ p̄ maiores diu
 tias seu honores seu cultū diuinū vel edi
 ficationes. quia domus z status ppli ruc
 erat q̄si null⁹ momenti respectu illi⁹ do
 mus z status q̄ fuit sub salomone. Prop̄
 hoc d̄t. ij. *Sidre. xij.* q̄ sacerdotes q̄ vider
 rant p̄mā domū lachrymabant: alijs exul
 tantib⁹ in dedicatiōe dom⁹ secunde. qz q̄si
 nullius momēti erat respectu p̄me. Et iō
 nō p̄t intelligi gl̄ia eius maior: nisi p̄ ad
 uentū ipsi⁹ desiderati cūct⁹ gentib⁹: q̄ eā
 gl̄ificauit p̄ntia sua. quia i ea fuit a matre
 oblat⁹ fm q̄ p̄pha *Malachias* p̄dixerat
 ij. ca. *Statim veniet ad tēplū zc.* Ip̄am
 etiā domū frequēter honorauit q̄n ibi p̄di
 cauit z miracula sine numero fecit *Dat.
 xxj.* *Accesserunt ad eum ceci z claudi i tē
 plo z sanauit eos* Dicunt autē aliq̄ iudei
 ad hoc: q̄ maior fuit gl̄ia secūde dom⁹ zc.
 in annis: qz plus durauit. Sed hoc nō va
 let: etiāsi verū sit q̄ plus durauit. qz h̄ nō
 fuit ad gl̄iam: sed ignominia. quia plurib⁹
 bus t̄pibus fuit cōculcata z debonorata.
 Primo. quia Antioch⁹ epiphānes posuit
 ibi adorandū idolū. z fecit ibi p̄stibla mu

De questiōibus super euāg.

licet: fm q̄ habet. j. Dacha. ij. Sed q̄ li/ b̄u istū nō recipiūt iudei: nō pōt dici q̄ h̄ idē habet Daniel. viij. Hoc etiā de Yose/ phus li. xij. antiq̄ratū. Similit̄ q̄n hieru/ sale fuit capta p̄ Pompeiū romanū impe/ ratorē q̄ in templo collocauit eq̄s. Item itez alias r̄ vltimo q̄n d̄structa fuit p̄ Ti/ tū r̄ vespasianū. Vbi em̄ istis t̄p̄ib̄ fuit ista dom̄ delecta r̄ sculcata. Itē ista ma/ ioritas duratiōis nō videt esse alicui⁹ glo/ rie notabil. Aliē em̄ lapis d̄r maioris ho/ noris r̄ gl̄ie q̄ naturā humana. q̄ est ma/ ioritas duratiōis. Item si cōputem⁹ du/ ratiōne domus sc̄de fm iudeos dicentes eam durasse. ccccxx. annos habem⁹ q̄ pri/ ma dom⁹ plus vel saltē nō min⁹ durauit quia plures anni fluxerūt a q̄rto anno sa/ lomōnis: in q̄ fundata fuit p̄ma domus: vsq̄ ad. xj. annū Sedechie in q̄ destructa fuit. q̄ fluxerūt anni. ccccxxvij. cōputādo tempora regū inf̄mediōz in tertio r̄ q̄rto libro Regū. Perfecta aut̄ fuit. xj. anno sa/ lomōnis. Licet aut̄ forte dom⁹ sc̄da plus durauerit: t̄n̄ ista obiectio est efficax p̄tra iudeos: q̄ p̄cedit ex suppositiōe cōputatiō nis eoz quā reputant verā. Patz ḡ ex p̄/ dicta auctoritate agget q̄ r̄c. Sed restat ostendere q̄ in p̄dicta auctoritate videt̄ du/ biuz. s. q̄liter sit impletū illō Douebo ce/ lum r̄ terrā. Dicendū est igit̄: q̄ celū i ad/ uentu ch̄i motū est: large accipiēdo mo/ tum. p̄ omni innotatiōe: q̄ magna inoua/ tio in celo apparuit: q̄n in natiuitate ch̄i/ sti noua stella est visa: p̄pter q̄d reges ye/ nerūt ad ip̄m adorandū. Maior autē fu/ it cōmotio facta in celo. i. in celestib̄ sp̄i/ rib̄: q̄ tante rei nouitate nouis gaudijs ex/ ultrabant. Itē circa illud t̄p̄s. s. t̄p̄e He/ rodis sub q̄ natus est ch̄is in iudea: de q̄ magis loquit̄ p̄pheta q̄ de alijs terris: fu/ it magnus terrēmot⁹ int̄antuz q̄ gentes p̄p̄inque credebant q̄ in iudea nul⁹ hō re/ mansisset: vt dicit̄ Joseph⁹ in. j. lib. de iu/ daico bello. Et ex h̄ arguit̄ p̄babiliter ab/ aliq̄b̄ aliqua p̄iunctionē fuisse planeraz/ notabilē siue p̄stellatiōem ex quib̄ solent/ acciderē talia. Q̄ aut̄ t̄nc more fuerit oēs/ gentes: patz. q̄ in minūte ch̄i natiuitate/ iussit cesar August⁹ describi orbē vniuer/ sum r̄ oēs gētes romanoz se tributarios

p̄fiteri: r̄ p̄p̄erea singuli ibant ad loca vn/ de erāt ozuidi ad p̄dicta faciēda. Propter/ q̄d etiā Joseph de galilea ascendit in berly/ leem r̄c. Luc. ij. In iudea etiā t̄nc fuit fa/ cta magna cōmotio. q̄ q̄daz noī Judas/ natione galile⁹ publice asserēbat iudeis es/ se illicitiū cognoscere aliū d̄m̄ p̄ter deum/ r̄ multi iudi secuti sūt ip̄m: r̄ postea iterfe/ cti ab exercitu romāoz: vt dicit̄ Joseph⁹/ ij. antiq̄ratū. r̄ idē habet Act. v. An̄ hos/ dies. c. De cōmotiōe ar̄ maris nō oportet/ exēplū ponere: q̄ frequē solet accidere. p̄/ prie t̄n̄ p̄ mare r̄ aridā intelligunt̄ habitā/ tes in terris maritimis r̄ p̄p̄t̄m: sicut/ r̄ p̄ celū angeli illō inhabitares q̄ oēs sūt/ moti vel p̄ nouas illuminatiōes r̄ exultati/ ones q̄ ad angelos: vel p̄ descripiōne q̄ ad/ reliq̄s. Itē q̄ t̄p̄s aduentus ch̄i sit cōple/ tū p̄ auctoritate Daniel. ix. pr̄z: vbi Gabri/ el angel⁹ instruxit eū de t̄p̄e aduent⁹ ch̄i/ di. An̄ aduerte s̄monē r̄ intellige visiōne/ Septuaginta hebdomades abbreviate s̄t/ sup̄ p̄p̄m tuū: r̄ sup̄ vrbē sc̄tam tuā vt vsu/ met p̄uaricatio: r̄ finē accipiat pet̄m: r̄ de/ leat̄ iniquitas: r̄ adducat iusticia sempit̄na. r̄ impleat̄ visio r̄ p̄p̄betia: r̄ yngat̄ scriūs/ sanctorz. Scito ḡ r̄ an̄ aduerte. Ab exitu/ s̄monis vt itez edificetur hierlm̄ vsq̄ ad/ ch̄m ducē: hebdomade septē: r̄ hebdoma/ des sexagintadue erūt: r̄ rursum edificabit̄/ platea r̄ muri in angustia temporum. Et/ post hebdomades sexagintaduas occidet̄/ ch̄is: r̄ nō erit eius p̄p̄lus q̄ eū negaturus/ est. Et ciuitatē r̄ sanctuariū dissipabit̄ po/ pul⁹ eū duce v̄turo: Et finis ei⁹ vastitas/ r̄ post finē belli statuta desolatio. Cōfir/ mabit̄ aut̄ pactū multis hebdomada vna/ r̄ in medio hebdomadis deficiet̄ hostia: r̄/ sacrificiū. r̄ in t̄p̄lo erit abominatio deso/ latiōis: r̄ vsq̄ ad p̄sumationē r̄ finē p̄seue/ rabit̄ desolatio. Ad intellectū aut̄ hui⁹/ p̄p̄hetie p̄mo videndū est q̄lit̄ hic accipiā/ tur hebdomade vel hebdomades q̄d idēz/ ē. In sacra em̄ sc̄ptura hebdomada sumi/ tur vno mō p̄ t̄p̄e. vij. diez. r̄ h̄ mō cōiter/ accipit̄. Nā h̄ mō loquit̄ scriptura Leuit. xxxj. vbi d̄r: q̄ septē hebdomade accipien/ de sūt a festo pasce: q̄ faciūt. xlix. dies. r̄. l. die celebrandū est festū p̄t̄e. Alio mō ac/ cipit̄ hebdomada p̄ t̄p̄e. vij. anno. Et h̄

mō loquit̃ scriptura Leui. xvi. vbi dicit. Au-
 merabis septē hebdomadas annorū q̃ fa-
 ciūt. xlii. annos: et quinquagesimū. dicit iubileū.
 q̃ apud iudeos dicitur annus remissionis. Nō iue-
 nit autē hebdomada posse accipi plūb. mo-
 dis. Sic autē nō potest accipi p̃ hebdomada di-
 erū. q̃z alia tota p̃phetia Danielis fuisse cō-
 plera infra annū et dimidiū. Ergo p̃ locū
 a diuisione op̃z q̃ accipiat p̃ hebdomada an-
 norū. Et in h̃ oēs catholici et hebrei ueni-
 unt: licet in h̃ sit differentia: q̃ q̃dā catholici
 vt Beda et alij dicūt. q̃ isti anni intelligē-
 di sunt anni lunares q̃ breuiores sūt sola-
 rib. xj. dieb. **Dot** autē fuit ad h̃ dicen-
 dū ex duob. Primo ex textu: q̃z dicitur hebdo-
 made abbreviare. et sicut dicitur est anni lu-
 nares sunt breuiores solarib: et p̃ sequens
 hebdomade annorū. Secūdo q̃z angelus lo-
 quit̃ Danieli q̃ erat hebreus: et iudei cōputa-
 bant p̃ annos lunares: vt dicit. Sed **Nico.**
 de lyra in questione p̃tra iudeos (vñ fere oia
 ista iununt) dicit q̃ salua reuerētia Bede
 vtrūq; videt falsum eē. q̃z i hebreos nō po-
 nit abbreviate in detractōem siue dimi-
 nutionē. put sonat: sed ponit p̃cise: put de
 terminationē importat t̃p̃is: nō plus aut
 min. Sicut scdm videt falsum: q̃z si iudei
 h̃erent annū breuiorē. xj. dieb. q̃ annus so-
 lar̃ q̃ vtimur: cū fm legem teneant p̃mo
 mēse cuiusq; anni facere pascha i die defini-
 nata. s. xvi. sequētes q̃ eorū pascha huius anni
 antecederet pascha anni p̃cedētis in. xj. dieb.
 et eodē mō pascha sequēs. p. xxi. ad qd sequē-
 res q̃ ipsi celebrarēt pascha ex obligatiōe p̃-
 cepti infra breue t̃p̃s in quibet mēse totus
 anni. Hoc autē apparet manifeste falsum
 ex vsq; eorū: sp̃ em faciūt eodē t̃p̃e. Iō patz
 q̃ cōputant p̃ annos solares sicut et nos.
 Licet em incipiat mēses a lunariōib. tñ an-
 nus apud ipos habz. xij. lunariōes: ita q̃
 p̃ embolismos faciūt eadē t̃p̃is. Dato
 tñ q̃ cōputarent p̃ annos lunares: nihil
 min⁹ habet p̃positū: vt videbit. Secūdo vi-
 dendū ē q̃t annos t̃tineat hebdomade p̃
 dicte. Et patz h. q̃z si multiplicent. lxx. p. vii
 resultat. cccc. xc. siue quatercentū nonaginta
 Tertio videndū ē a q̃ anno incipiat cōpu-
 ratio ipaz. Et dicitur aliq; iudei: q̃ incipit
 ab. xj. anno regis Sedechie: q̃n d̃structū
 est iherosolē. Alij q̃ a p̃mo anno Darij
 regis medoꝝ: q̃z illo t̃p̃e dixit ista angelus
 Danieli. Alij q̃ a reditu captiuitatis sub
 Zorobabel: anno scdo Cyri regis persaz
 Alij q̃ anno scdo regis Artaxerxis: quā-
 do missus est Hieremias ad reedificandū
 ciuitatē iherosolē. Que autē istaz opinionū
 sit vera: et aliaz improbatōne omitto p̃
 prer. p̃p̃tate vitandā. q̃z fm oēs istas cō-
 putatiōes habebit sufficient. p̃positū. s. q̃
 sit p̃teritū t̃p̃s aduēt⁹ christi: qd patz. q̃z an-
 gelus assignauit. cccc. xc. annos vsq; q̃ im-
 pleat visio et p̃phetia: et vngat. sc̃tus san-
 ctus. i. christus. Sed quatercentū accipiant an-
 ni lunares vel solares: et vbi cūq; incipiat
 tur cōputatio fm p̃dicta: q̃z inferius non
 potest accipi q̃z i secūdo anno Artaxerxis to-
 tū t̃p̃s p̃dictū tam diu est cōpletū. Si autē
 aliq; vult pleni⁹ videre q̃lit iste numer⁹
 annorū ē cōplet⁹ p̃ pres singulas: et qualis
 ter in medio vltime hebdomade passus ē
 christus: et cetera q̃ faciūt ad expositionē huius
 text⁹ potest recurrere ad id qd scribit **Ni-**
cola de lyra sup. Danielē. **Ulex** hic volo
 remouere quādam solutionē falsam: rabbi sa-
 lomonis dicitis: q̃ ille hebdomade nō cō-
 tinēt t̃p̃s p̃c̃sum vsq; ad aduētū christi. s. a
 destructionē p̃mi tēplū vsq; ad destructionē
 nē sc̃di. et sic expōit dicitis: q̃ lxx. hebdoma-
 de p̃cise. i. p̃finitē sūt anteq; veniat p̃fecta
 captiuitas ipoz q̃ facta ē p̃ romanos: vt
 p̃sumet p̃uaricatio. i. vt desistat a p̃uarica-
 tiōib: castigati: vt deleat iniquas ipoz p̃
 dicta penalia: et adducat iusticia sempit̃-
 na. i. vt in eternū iustificent penā p̃ pecca-
 tis tolerādo in dicta captiuitate: vt sic fi-
 nalit̃ impleat visio et p̃phetia. i. visioes de
 christo. p̃missē p̃ p̃phas: et vngat sc̃tus sc̃tus. i.
 arca dñi et vasa sanctuarij q̃ recuperabunt
 p̃ messiam venturū in fine huius captiuita-
 tis. Sed quātū debeat durare ista captiui-
 tas nō dicitur: et p̃ sequens determinatū t̃p̃us
 ipsius christi hic nō determinat. Quia autē ista
 expositio sit falsa et erronea patz p̃ istam p̃e-
 dentē: vbi dicitur q̃ angelus **Babel** venit p̃
 orōne daniel oras p̃ liberatōe ppli ad decla-
 rationē exauditiōis sue petitiōis. Et iō nō
 solū nūciat liberationē d̃ captiuitate ba-
 bylonica: s. et iā p̃fecta liberationē faciendā
 p̃ christum de q̃ p̃ncipalit̃ daniel orabat. Et
 est iherosolē. Alij q̃ a p̃mo anno Darij
 iō dicitur q̃ angelus veniebat ad dñiciādū

De questiōibus super euāg.

perfectam liberatiōem sui ppli: et nullū certum tps liberatiōis siēde p chm assignauit: est valde absurdū et pcedenti lfe ptiū qz angelus nō venisset ad cōsolatiōez sed desolatiōem danielis. Itē cum dicit q p ca ptiuitate in q sūt desistat a puaricatiōib: hoc manifeste est falsum. qz sup oēs gentes intendit fortilegijs et augurijs: vt dicunt q sciūt facta eoz: et tñ ista maxie pbi benf in lege diuina: vt patet zc. Itē quia dicit impleri visōes pphetay p merita eoz: est ptra id qd dicit Deut. 18. Scito q nō ppter iustificatiōes tuas dñs de dedit tibi terrā zc. Et mltō min⁹ ppter iusticias eoz est adimplēda pmissio de chio: et maxime qm de eo scribit Esa. viij. Erit ila pidiē offēnsiōis zc. Itē q dicit: p vnetiōne scī scōz intelligi vnetiōem arce zc. h est ptra illud qd dicit Hier. 17. In dieb: illis dicit dñs: non dicet vltra arca testamēti dñi zc. hoc est dicit q cerimonte veteris testamenti oino cessauerūt post christi passiōe. Itē pbat idem p illud Dan. 11. vbi dicit q Nabuchodonosor vidit statuaz zc. Et infra. Abisus est lapis de monte sine manib: et possit statuā zc. Et p istaz statuā significabant qrtuor magna regna sibi in orbe succedentia: vt ipse Daniel exposit. p mū chaldeoz. scū dū periaz. tertiu grecoz. qrtū romanoz: qd p ferrū significat. qz oia alia regna domauit. Per lapidē autē significat chris: cui subijciendū erat regnū romanoz. sū oēs rā hebreos q catholicos. Cū autē dñs icu sit subiectū regnū romanoz tpe bti Siluestri p verā fide: sequit q ipse sit chris. Itē pbat idē p dicta et glo. doctoꝝ hebreoz antiqꝝ siue autēticoꝝ. Esa. cū vltimo di Anteqꝝ parturiret pepit. glo. hebraica. Quia anteqꝝ nat⁹ fuisset ille q in seruitutē vltimaz redegit: nat⁹ fuit redeptor. Ergo añ natiuitate Titī fuit natiuitas chri. Itē ibidez trālatio chaldaica dicit: Et adhuc nō erit ei veniēs angustia: et redimet: et adhuc nō veniet ei tremor cū dolozib: ppter partū: et reuelabit rex messias. Dolor em et angustia part⁹ expmūt maximā calamitatē quā sustinuerūt in obediēne Titī. q chris añ Titū nat⁹ ē. Hoc autē mlti iudeoz cōcedūt: dicentes q chris nat⁹ ē in die destru

ctiōis tēpli. s; cū ab illo tpe superint pl⁹ m. cccc. ann: ideo dicunt aliq eoz q est cō angelis viuēs eo modo quo Moyes in monte. Alij: q est extra montes caspios expectans pceptū dñi de liberatiōe populi. Alij: q vadit p mundū sicut paup et leprosus ppter pctā ppli. iuxta illd Esa. liij. Et nos reputauim⁹ euz qst leprosum zc. Quisq; appareat ex pcepto dñi in pture ad liberatiōe eoz. d ista captiuitate. Talis autē varietas arguit manifeste eoz dicitū esse ficticiū. sed vtz est quod ad hoc q dñi tempus eius est pteritū. Itē p de patz p qndam traditiōe apud eos autenticaz et habet in libro iudiciū ordinatoꝝ traditū a domo helie pma: q est hec. Discipulis eius p. vj m. annos erit mūdus. 2000 vanitatis. 2000. legis. 2000. messie. Ad intellectu huius est aduertendum q hebrei dicunt hoc esse dicitū a filio mulieris sareptane quem suscitauit Helias: qui etiam postea habuit spūm ppheticū. Et. 2000. annoꝝ dicit tps vanitatis: q a pncipio mūdi vsq; ad vocatiōem abrae Gen. 11. mundus defluxit in vanitate peccatoꝝ p luxuriā: vt patet in Genesi. et per idolatriā adeo q tpe abrae tot⁹ mūdus erat corrupt⁹: et ipse ausus est publice pmo vnum deum pdicare: vt ait Joseph⁹ li. antiqꝝtatū. Et istud tps fm eozum cōputatiōem fuit. 2000. annū et. xxiij. qz Abraam. lxxv. annos habuit quando vocatus est. Et extūc incepit tempus legis. que non datur nisi populo adunato. cepit autē sub ipso adunari et ad legem disponi. ppter qd et circūciōne in distinctiōe accepit. Ab illo autē tpe vsq; ad chri natiuitatem fluxerunt. 2000. annoꝝ: nisi q desiciunt. xxi. Si igitur accipiant. xxiij. q supabundant supra: habem⁹ a pncipio mūdi vsq; ad natiuitatem christi qrtuor milia annoꝝ minus quinq; q. Et accipiant qng; anni quib: latuit in egypto: ita q dies messie incipiant computari ab illo tempore quo de egypto est reuersus: sic sūt p̄cise. 4000. Itē autē. 2000. annoꝝ debeat esse tps messie: non me intromitto. sed sicut mihi tps eius esse impletum. qz ipse a pncipio mūdi vsq; ad pntez annum. scz. m. cccc. q p̄s opus fuit castigati. cōputant

cccc. et. cc. et. lx. annos. Itē ostēdo possi-
 cū p rōnem ex scriptura sumptā. Cōsiderā-
 do em̄ pcessuz veteris testa. appet q̄ q̄dū
 filij isrl̄ seruiuerūt dño fuerūt i statu p̄spe-
 ro. et si aliqñ fuerunt captiuati z afflicti: h̄
 fuit ppter p̄ctm̄ multitudis. Nūc autē ita ē
 q̄ an captiuitatē babilonicā fuerūt idola-
 tre pessimi z occasores p̄phaz eoz a p̄ctis
 phibentiū: adeo q̄ sanguine p̄phaz reple-
 uerūt hierlm̄ vsq̄ ad os. iij. Reg. xij. et
 multa alia fecerūt: et tñ illa captiuitas nō
 durauit nisi. lxx. annis. Cū autē captiuitas
 in q̄ sunt nūc Anno dñi. m. cccc. durauerit
 p̄ annos. m. ccc. x. qz facta fuit. xl. anno
 a ch̄i passiōe q̄ fuit. xxxij. vel circa ab ei⁹
 natiuitate: nec adhuc appet eoz liberatio
 de p̄tino: oportz eos p̄cedere q̄ p̄ctm̄ p̄-
 pter qd̄ tādū captiuū sunt sit mal⁹ q̄ p̄ce-
 dentia: qd̄ nō pōt esse nisi occasio ch̄i. q̄
 post dictā captiuitatē non legunt idola-
 trasse aut occidisse p̄phetas. Itē d̄ Rab-
 bi moyses in libro iudicū ordinarioz. Itē
 sus nazaren⁹ ius est esse messias: z int̄-
 fec⁹ est p̄ domū iudicū: et ip̄e fuit causa z
 p̄meruit vt destrueret isrl̄ in gladio. Itē
 multa opa diuina sunt facta in testimoniū
 doctrine ap̄loz q̄ via nature fieri nō p̄nt:
 vt patet p̄ septores verissimos z publicā
 famā vsq̄ nūc p̄tinuatā: q̄ in talibz faciūt
 sufficiente fidem. sicut firmiter tenemus
 Aristoteli z Platonem fuisse phos: z tñ
 nō habem⁹ nisi publicā famā. Hoc idem
 patz p̄ libros antēticos ap̄d iudeos. Scri-
 bit em̄ in qdā libello q̄ apud eos intitula-
 tur de iesu nazarenī generatiōe: q̄ leprosu
 mūdā: z claudū ex vtero matr̄ sue sta-
 re fecit: z mortuos suscitauit: z ml̄ta alia
 q̄ fieri nō poterāt nisi p̄tute diuina. Dicit
 tñ ibidē q̄ talia fecit p̄tute nois tetragrā-
 maton: quia q̄ sciret illud debito mō p̄nū-
 ciare: posset virtute illi⁹ miracula facere: vt
 ibidē d̄. Iesus autē nazaren⁹ p̄nunciatio-
 nem illi⁹ nois didicit: vt ibi dicit: q̄ i tē-
 plo lapidē inuenit sup quem steterat arca
 dñi antiq̄: in quo erat scriptum tale no-
 m̄is descriptio siue determinatio q̄lit debe-
 at p̄nūciari. Et autē hoc dictū nō sit verū
 nisi p̄ q̄nto cōfiter dñm iesum diuina mira-
 cula fecisse: tñ ex eo habet p̄tra eos argu-

mentū. Nam illud nomē nō pōt h̄re p̄tū-
 tē ad faciēdū aliqd̄ p̄tra honorē dei. Et
 go doctrina iesu nazarenī miracul ab isto
 noie factz p̄firmata nō pōt esse honorē di-
 utino p̄traria. Ergo fuit verus de⁹: verus
 homo: et verus ch̄is: q̄ ita docuit. alas
 p̄tute nois dei fuissent facta miracula ad
 cōfirmatiōē hui⁹ falsitat. Et sic de⁹ esset
 testz falsitat. Nō em̄ platio talis nomis
 sed de⁹ illa miracula opabat. Nec et alia
 videt dicere exp̄sse Jo (seph⁹. xvij. antiq̄-
 tatiū dicēs. Fuit h̄i dē t̄pibz iesus sapiens
 vir: si tñ eū viz nomiare fas est. Erat em̄
 mirabilū operū effectoz: z doctoz eozum
 hoim̄ q̄ libenter audiunt q̄ vera sunt. Et
 multos qd̄e iudeoz z multos ex gētibz si-
 bi adiunxit. Ch̄ist⁹ h̄ic erat. h̄ic accusa-
 tione p̄moy n̄re gentz cū pilat⁹ in cruce
 agendū decreuisset: non deseruerūt eū h̄i
 q̄ ab initio dilexerūt eum. Appuit em̄ eis
 iterū viu⁹: fm̄ q̄ diuinit⁹ inspirati p̄phete
 vel hec vel alia de eo innūerabilia miracu-
 la futura p̄dixerant. Hec ille. Itē q̄n scri-
 ptura dicit aliqd̄ futurū: z dēterminat t̄ps:
 modū z locū: si oia ista in vnū p̄currant:
 manifestū est esse illud impletū. Sed facta
 era scriptura p̄dixit aduentū ch̄i z dētermina-
 nauit t̄ps Gen. xlix. z locū Dichec. v. Et
 tu bethleem. et modū viuendi. s. in paup̄-
 rate Zach. ix. Ecce. z modū moriēdi Esa.
 liij. Et oia hec sunt adimpleta in iesu na-
 zareno. q̄ zc. Sed p̄ hoc arguunt iudei p̄
 id qd̄ habet Esa. ij. vbi loquit de aduentu
 tu ch̄i. Erat in nouissimis zc. Et his for-
 mant q̄druplex argumentū. Primo: quia
 iesus non venit in nouissimis diebz. Sec-
 cundo: quia adhuc nō ē eleuat⁹ mons do-
 mus dñi. Occasiōe hui⁹ dicit aliq̄ eozuz
 doctores q̄ dñs compositabit montē sinai:
 thabor: z carmeli: z ponet sup eos montē
 sion. Tertio: qz nō oēs gētes crediderūt
 in iesum nazarenū. Quarto: qz non cessa-
 uerunt bella. Ad p̄mū d̄ q̄ dies messie
 in scriptura dicunt nouissimi: q̄uis fm̄ do-
 ctōres hebreos debeant durare duomilla
 annoz. Imo t̄pa p̄cedētia messia dicitur
 dies nouissimi: vt patet Gen. xlix. vbi Ja-
 cob moritur⁹ dixit se velle p̄dicere filijs fu-
 tura in nouissimis diebz: et ibi dixit s̄ mul-
 tis q̄ adimpleta sunt t̄pe regū z iudicū.

De questiōibus super euāge.

Ad secundū etiā ipse Raza, iudeus dicit q̄ illa eleuatio intelligit nō q̄ntū ad sitū: s̄ q̄ntū ad nobilitatē signoz: q̄d iplēuit ibi iesus: illuminādo ibi cecū natū: et sanādo languidū in p̄batica piscina zc. Ibi etiā dedit spūm̄ctm̄: quo subito hoies idiote habuerūt plenā noticiam septuraz: z loq̄bant oīa idiomata. Ad tertiuū d̄r q̄ ibi est distributio p̄ generibz singloz: sicut oīe animal fuit in arca zc. Vel aliter q̄ septura multos noiat oēs. ij. Reg. xvij. Dixit ab̄ salon z oēs viri israel. Vel est p̄siliū zc. Ad q̄rtuz d̄r q̄ fuit pax diuturna adeo q̄ mūdus desep̄t̄ est: et durauit in iudea. xl. annos post ch̄st̄i passionē. Nec iudei tūc utebant armis. q̄a terra a militibz romanis custo diebat. Ideo p̄babile ē q̄ istru/menta bellica ad vsūm agriculture cōuerterent: vt fit multoties. Et h̄ vltra nō s̄gnificat eremitatē: sed diuturnitatē. Naz eadē dicitio etiā ponit. iij. Reg. vj. Non venerūt vltra latrones syrie zc. et tamen postea frequēter illā terrā inuaserunt z de/p̄dati sunt. Quinto arguit̄ Esa. xj. vbi d̄ ch̄s̄o loquit̄. Habitabit lupus zc. Ipi em̄ d̄scunt q̄ siluestria animalia in aduētū ch̄i debent domesticari. Sol. Illa locutio est metaphorica. sic z Gen. xlij. d̄r beniamin lupus rapax zc. Ideo significabat q̄ q̄ p̄u/ius se inuicem insequant̄: vt gentiles z iudei odiosi: erant vno animo in fide futuri sicut z sunt. Hoc patet: q̄ stirpem iesse vocat virgam: z ch̄m florē zc. Ideo translatio chaldaica sic habet. Erubet rex d̄ filijs Esaie: z messias de filijs filioz ei. Sequitur. Et erūt iusti circūctra ei. Et vbi habemus: lupus cū agno. ibi d̄r: et pax i diebus ei. multiplicabit. Potest etiā dici ista in ch̄ristifidelibz ad litterā cōpleta de māserudie feraz zc. Sexto arguit̄. Nā d̄r Ezo. xxx. Si ad cardines celi fuerz dissiptat̄: inde retrahet te d̄ns de p̄tuis: z i/roducet in terrā zc. Sed nō sumus in q̄ntū cōgregati. q̄ nō venit ch̄s. Sol. Hoc fuit impletū in captiuitate babilonica. S̄z cōtra. Nam d̄r Ezech. xxxij. Cōgregauit eos sup̄ terrā suā: non dereliquit quēq̄ S̄z multi derelicti sunt in captiuitate babilonica. Ad hoc dicendū q̄ nullus remāsit q̄ voluerit reuerti. quia Lyus q̄ erat mo/

narcha in illis regnis dedit oibz licētiam reuertendi z munera reuertentibz: vt patet Efdre. Vel dic q̄ ista cōgregatio intelligit p̄ fidem z charitatem: vt Ioānes exponit ca. xj. dum interpretat̄ dictum cat̄p̄he: extra quā congregatiōē nullus qui velit intrare relinquit. Septimo arguunt q̄a d̄r Sacha. vij. Oriens nomē ei. Et sequit̄. Et edificabit tēplū d̄no. Sed ista nō conueniūt iesu. So. Sed z rabbi salo. illd̄ dictum intelligit de tēplo secūdo edificato a Sorobabel. Octauo Hier. xxiij. Ecce dies veniunt d̄r zc. Et sequit̄. In diebus illis saluabit̄ zc. So. Ista nō erāt filij isrl̄ z iuda: quia ch̄m negauerunt. sed israel z iuda. illi q̄ de israel z iuda credit̄ derunt in ch̄m: saluati sunt ab eo q̄ntū ad animā ab inferno: z q̄ntū ad corpus a Tito. quia admoniti p̄ angelū tpe futuri belli transuerūt in regnū a gripe: vt d̄r in ecclastica histo. p̄federati romanis. Aliter d̄r q̄ loquit̄ de existentibz in gl̄ia. No/ no Dan. vij. Aspiciet̄ zc. Sed iesus nō venit in nubibz. So. Duplex est aduētus. Quod iudei distinguere nesciūt: cū tamē aliq̄n̄ dicat̄ venire cum potestate: aliq̄ndo cum humilitate. Unde q̄dam eoz p̄pter autoritates que vident̄ sonare cōtrarium expectant duos messias: vnu q̄ d̄r filius ioseph/ qui occidet. aliū filiū dautid q̄ suscitabit filiū ioseph: z restituet ei regnū isrl̄. Sed hoc de septuraz nō habet autoritatem. Decimo. Esa. xxx. Erit lux lune zc. Solutio ad hoc patet. quia verificabit̄ tēpore secūdi aduentus. Undecimo Esa. iij. Videbit̄ semen longeuuz. Ps. Nonā in seculū seculi semen eius. Sed iesus nō habuit filios zc. Sol. Decebat eū spūalis filiatio p̄ fidem z sacramēta: nō carnalis que sp̄ habet feditatē. Unde sup̄ illud Gen. xj. In isaac vocabit̄ tibi semen. gl̄. hebraica d̄r Omnis q̄ cōfessus fuerit duo secula. i. legis z messie: vocabit̄ tibi semē. Duo decimo. Nō em̄ est edificatū illd̄ mirabile tēplū in q̄ntū de quo Ezech. vlf. d̄r. Sol. Propheta loquit̄ sub metaphora de celesti hierl̄m. quia dicit̄ ibi: nomen ciuitatis d̄ns ibidem. Unde z d̄r Rabbi salo. De hierl̄m sup̄na locute sunt p̄p̄et̄e in fine Ezechiel. Est autē notandū

q multi ex iudeis sunt conuersi sapientes: vt Nabanael: paulus: gamaliel: matthias. Joā. xij. Multi ex pncipibz & i. sacerdotibz & doctoribz. Sed multi etiā auertunt. Primo: qz semp fuerūt cupidi: & i lege eoz pmittit eis abūdātia: id timēt & c. Secūdo: qz a cunabulis in odio chri nūtrunt. Tertio ppter altitudinē credēdoz. Via fere dicta in hac q̄stūcula s̄mpti ex Rico. de Ly. tra iudeos. Multa autē de intellectu pphetie hebdomadaz Daniel habes infra dñica vigesimaq̄ta post Pē recoften s̄m q̄riā.

Dñica. xi. post festū Trinita. Questio. lvi.

Veritur in illo ver

q bo p̄pitius: vtz in iustificatioe impij req̄rat magna dei p̄pitia: tio: q̄st ip̄a iustificatio sit maximū qd: Respondeo. Cū opus dicat magnū ex parte modi faciēdi & s̄m magnitudinē rei facte: creatio est maximū opus dei p̄mo modo: q̄a in ea nihil presupponit. sed iustificatio impij est maior secundo modo q̄ creatio celi & terre. qz iustificatio terminat ad bonū eternum diuine participationis: & illa creatio ad bonū nature mutabilis. Unde Aug. exponēs illud Joan. xiiij. Maiora hoz faciet. dicit: q̄ mai⁹ opus ē vt ex imp̄to iust⁹ fiat q̄ creare celum & terram. Et subiungit. Celū em̄ & terra transibūt: p̄destinatioz autē salus & iustificatio p̄manebit. Sed cū etiā aliqd dicat magnū dupl̄iter s̄m q̄ntitatē absolutā: & s̄m q̄ntitatem p̄portionis. sicut dz mons paruus. et milū magnū. P̄mo modo gloriificatio iustoz est opus mai⁹ q̄ iustificatio impij quia donum glorie absolute est mai⁹ do no gratie iustificat. sed secūdo modo est econtrario: qz maius est donum gratie q̄ glorie: eoq̄ plus excedat donū gr̄e dignitatē impij q̄ erat dignus pena: q̄ donū glorie dignitatē iusti: qz ex hoc ip̄o q̄ ē iustificatus: est dignus gloria. Et ideo ibidem dicit Aug. Judicet qui potest: vtz maius sit iustos angelos creare q̄ impij os iustificare. Tertio eq̄lis vtrūq̄ potē

tie: hoc maioris est misericōdie. Sed contra. Nam bonum vniuersi est mai⁹ q̄ bonum vnius hois: vt patet. j. Et h. Sed iustificatio ordiat ad bonū particulare vni⁹ hominis. Ergo creatio celi & terre est opus maius. Solu. Bonū vniuersi mai⁹ est bono vni⁹ hominis si vtrūq̄ accipiat in eodē genere: sed bonū gratie vnius mai⁹ est q̄ bonū nature totius vniuersi. Hec oīa sanctus Tho. j. ij. q. cxiij. ar. ix. Et q̄b habeat q̄ iustificatio impij ex pte rei facte s̄m q̄ntitatē p̄portionis est maximū opus dei. Cui si addat q̄ conuersio & iustificatio paup̄li inter alias q̄ legunt est maior aliq̄ modo: quia sola est miraculosa: vt patet ibi ar. x. sequit q̄ hoc modo ip̄a est maximū opus dei. Sed ista intellige q̄ntū ad operaciones q̄b fit aliqd exites nō p̄ esse diuinū: sed p̄ esse creatum. Nam opus icarnatiōis est maximū ex pte rei facte: q̄qd sit ex parte modi faciēdi & absolute. quia esse diuine p̄sone maius est esse gl̄ie. et p̄ p̄portionaliter. quia maior est distantia inter diuinam p̄sonam & naturā creatam q̄ inter gl̄iam et impiū: cum illa sit infinita ex pte vni⁹ extremi: nō ip̄a. Et de hoc habes a sc̄to Tho. de po. q. vj. Possent etiā multa dici circa hoc de quētiōe panis in corp⁹ chri: de q̄ p̄ r̄sp̄m ex dictis cogita.

Queri etiā potest in illo s̄bo: deus: Verū in iustificatione impij req̄rat mo⁹ fidei deum inuocantē aut p̄sentē: Et in illo s̄bo: p̄cutiebat: vtz req̄rat mo⁹ liberi arbitrij cōtra peccatū. vide. j. ij. q. vbi s̄. ar. iij. z. v.

Dñica. xij. post festū Trinita. Questio. lvij

Veritur vtz illi ho

q mines publicādo miraculū cōtra p̄bitidē ch̄risti peccauerint: Rūdeo q̄ non: p̄pter duo. Primo qz s̄m Greg. ix. moral. ch̄rist⁹ nō intendebat illos virtute p̄cepti obligare: sed seruis suis seq̄ntibz exemplū dedit vt ip̄i q̄dē virtutes suas occultare desiderant: et tamen vt aliq̄ eoz ex emplo p̄ficiant p̄dant inuicti. Et de hoc vide dñica. ij. post octauā ep̄ij